

- 2) Az első kérdés függvényében másodlagosan, arra az esetre, ha a Bíróság azt a választ adja a 267. cikk harmadik bekezdésének értelmezésére vonatkozó kérdésre, hogy az előzetes döntéshozatalra utalás kötelező: ellentétes-e az EUMSZ 26. cikk – Belső piac – 49. cikk – Letelepdesi jog – 56. cikk – Szolgáltatásnyújtás szabadsága – 63. cikk – A tőke szabad mozgása, és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 16. cikke – A vállalkozás szabadsága szerinti rendelkezésekkel és elvekkel, valamint a bizalomvédelem általános elvével (amely a Bíróság által a C-545/11. sz. ügyben 2013. március 14-én hozott ítéletében megállapítottaknak megfelelően „az Unió egyik alapelve”) az olyan nemzeti szabályozás (a 220/2010. sz. legge [törvény] 1. cikke (78) bekezdése b) pontjának 4., 8., 9., 17., 23., 25. alpontja) elfogadása és alkalmazása, amely az engedélyezett játék elektronikus kezelése terén a már koncessziójogosult jogalanyok vonatkozásában is új követelményeket és kötelezettségeket vezet be a már fennálló koncessziós szerződés kiegészítése útján (és a fokozatos megfelelésre adott bármiféle határidő nélkül)?

A Törvényszék (hetedik tanács) T-615/15. sz., LL kontra Európai Parlament ügyben 2016. április 19-én hozott végzése ellen LL által 2016. július 9-én benyújtott fellebbezés

(C-326/16. P. sz. ügy)

(2016/C 343/38)

Az eljárás nyelve: litván

Felek

Fellebbező: LL (képviselő: J. Petrulionis advokatas)

A másik fél az eljárásban: Európai Parlament

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül a Törvényszék (hetedik tanács) T-615/15. sz., LL kontra Európai Parlament ügyben 2016. április 19-én hozott végzését, amelyben a Törvényszék elutasította a fellebbező megsemmisítés iránti keresetét, amely egyfelől az Európai Parlament főtitkárának 2014. április 17-i D(2014) 15503 azon határozata ellen irányult, amellyel visszakövetelték a fellebbezőtől a számára jogosulatlanul kifizetett parlamenti asszisztensi támogatást, másfelől pedig a 2014. május 5-i 2014–575. sz. terhelési értesítés ellen;
- újbóli vizsgálat céljából utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező öt jogalapra hivatkozik fellebbezésének alátámasztása érdekében.

1. A végzés meghozatalakor az Európai Unió Törvényszéke nem vizsgált és értékelt alaposan, helyesen és átfogóan minden olyan, a keresetlevéllel együtt benyújtott írásbeli bizonyítékot, amely az eljárás megindítására nyitva álló határidő megfelelő és helyes megállapítása céljából releváns volt, ezért az akta tartalmával és a fellebbezésben előadott jogszabályi rendelkezésekkel ellentétes következtetéseket vont le, többek között az alábbiakat: „[a] kereset több mint 17 hónappal az utóbbi időpontot követően indították”; „a felperes nem bizonyította [azon] körülményeket, és nem is hivatkozott [azokra] [...], amelyek lehetővé tennék az Európai Unió Bírósága Alapokmányának 45. cikkének második bekezdésében szereplő határidőtől való eltérést”; valamint „a kereset mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant el kell utasítani azon az alapon, hogy elkészt”.
2. A Törvényszék a végzésben helytelenül alkalmazta az Európai Unió működéséről szóló szerződés 263. cikkét, és megsértette az európai parlamenti képviselők statútuma végrehajtási szabályzatának 72. cikkét, továbbá helytelenül értékelt az Európai Unió Bírósága Alapokmánya 45. cikkének lehetséges alkalmazását:
 - a fellebbező, az Európai Parlament korábbi tagja, mivel nem értett egyet az Európai Parlament főtitkárának határozatával (és az annak alapján elfogadott terhelési értesítéssel), és úgy ítélte meg, hogy az megalapozatlan, gyakorolta jogait és teljesítette az európai parlamenti képviselők statútuma végrehajtási szabályzatának 72. cikkében foglalt követelményeket, amikor a határozattal szemben panaszt nyújtott be először a quaestorokhoz, majd az Európai Parlament hivatalához és elnökéhez;

- csak azt követően vált a fellebbező jogosulttá arra, hogy keresetet indítson a Törvényszék előtt az Európai Parlament főtitkárának határozata és az annak alapján elfogadott terhelési értesítés megsemmisítése iránt, hogy 2015. szeptember 10-én e-mailt kapott az Európai Parlament képviselőjétől és ezzel – valamint más dokumentumokkal – együtt megkapta az Európai Parlament elnökétől az európai parlamenti képviselők statútuma végrehajtási szabályzata 72. cikkének (3) bekezdése szerinti, 2015. június 26-i 311354. sz. végző levelet;
 - konkrétan azon a napon, amikor az Európai Parlament elnökének az európai parlamenti képviselők statútuma végrehajtási szabályzata 72. cikkének (3) bekezdése szerinti, 2015. június 26-i 311354. sz. végző levelét átvette – vagyis 2015. szeptember 10-én – kezdődött el az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdése szerinti azon két hónapos határidő, amelyen belül a fellebbező keresetet indíthatott a Törvényszék előtt az Európai Parlament főtitkárának határozata és az annak alapján elfogadott terhelési értesítés megsemmisítése iránt;
 - erre tekintettel az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdése értelmében a Törvényszék előtti kereset megindítására nyitva álló határidő 2015. december 10-én járt le. A kereset 2015. november 4-én érkezett a Törvényszék Hivatalához. Ez azt jelenti, hogy az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdésében foglalt két hónapos keresetindítási határidőt nem sértették meg, és ezért a keresetet nem „elkésletten” indították;
 - a Törvényszék a végzésben nem értékelt minden hivatkozott dokumentumot és körülményt, illetve az európai parlamenti képviselők statútuma végrehajtási szabályzatának 72. cikkében szereplő rendelkezést, amelyet a fellebbező betartott, és a bírósági eljárást megelőző szakasznak megfelelően ennek alapján nyújtott be panaszt az Európai Parlament főtitkárának határozata és a terhelési értesítő ellen;
 - a Törvényszék a végzésben nemcsak a fellebbező jogait és érdekeit sértette meg, hanem az EUMSZ 263. cikket is helytelenül értelmezte, ráadásul megsértette az európai parlamenti képviselők statútuma végrehajtási szabályzatának 72. cikkét;
 - ezen túlmenően a Törvényszék helytelenül és megalapozatlanul állapította meg, hogy nem volt lehetőség a Bíróság Alapokmánya 45. cikkének alkalmazására. A jogvita bírósági eljárást megelőző vizsgálatára irányuló eljárás alkalmazása, a fellebbező aktív, körültekintő, alapos és tudatos magatartása, azon időpont, amikor az iratokat kézhez kapta, valamint egyéb körülmények megerősítik, hogy a jelen ügyben még ha úgy is határozna a Bíróság, hogy a keresetindítási határidő lejárt, az időszak újra kezdődött, mivel azt fontos, objektív és igazolható indokok – nevezetesen az európai parlamenti képviselők statútuma végrehajtási szabályzatának 72. cikkében előírt eljárás – miatt lépték túl (a Bíróság Alapokmánya 45. cikkének első bekezdése). A fellebbező nem tudhatta, hogy az európai parlamenti képviselők statútuma végrehajtási szabályzatának 72. cikkében foglalt kötelező eljárás követése azt jelentheti, hogy elveszíti a Törvényszék előtti kereset indításához fűződő jogát (a Bíróság Alapokmánya 45. cikkének második bekezdése). Meg kell jegyezni, hogy a keresetlevélben a fellebbező később felhozta azt a kérdést is, hogy a quaestorok és az Európai Parlament hivatalának az európai parlamenti képviselők statútuma végrehajtási szabályzatának 72. cikke alapján elfogadott határozatai megalapozottak és jogszerűek volt-e.
3. A Törvényszék a végzésben helytelenül alkalmazta eljárási szabályzatának 126. cikkét, és ezen az alapon határozott végzés útján úgy, hogy a keresetet további eljárási cselekmény nélkül elutasítja:
- a Törvényszék a végzésben arra az egyetlen körülményre és jogalapra alapozta az eljárási szabályzata 126. cikkének alkalmazását, hogy az eljárást elkésletten, vagyis az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdésében meghatározott időszak elteltét követően indították;
 - a keresetlevélben a fellebbező bizonyította, hogy az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdésében a keresetindításra előírt időszak nem telt le, és ezért a Törvényszék tévesen és jogellenesen utasította el a keresetet az eljárási szabályzatának 126. cikke alapján végzésében;
 - a jelen ügyben hiányzik a Törvényszék eljárási szabályzata 126. cikke alkalmazásának jogalapja és feltételei. A keresetet az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdésében meghatározott időszak lejártát megelőzően megindították, ezért az nem tekinthető nyilvánvalóan elfogadhatatlannak. A jelen ügyben a Törvényszék megsértette eljárási szabályzatának 126. cikkét, mivel azt helytelenül és jogellenesen alkalmazta.

4. A Törvényszék végzése megsértette a fellebbezőnek az Európai Unió alapjogi Chartája 47. cikkének (1) és (2) bekezdésében foglalt, hatékony jogorvoslathoz és tisztességes eljáráshoz való jogát, mivel a Törvényszék a végzésben jogellenesen és helytelenül utasította el a keresetet mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant eljárási szabályzatának 126. cikke alapján, azon az alapon, hogy állítólagosan elkészt, és nem vizsgálta meg érdemben a keresetet, valamint az abban foglalt érveket és kérelmeket.
5. A Törvényszék a végzésben helytelenül határozott úgy, hogy a fellebbezőnek kell viselnie a Törvényszék előtt felmerült saját költségeit (a Törvényszék eljárási szabályzatának 133. cikke és 134. cikkének (1) bekezdése):

Törvényszék a végzésben helytelenül utasította el a keresetet eljárási szabályzatának 126. cikke alapján, és ezért helytelenül határozott úgy, hogy a fellebbezőnek kell viselnie a Törvényszék előtt felmerült saját költségeit. A Törvényszék végzésének hatályon kívül helyezését és az ügy újbóli vizsgálat céljából a Törvényszék elé történő visszautalását követően a költségek viseléséről újról rendelkezni kell a Törvényszék végleges határozatában, és ha a fellebbezésnek helyt ad a Bíróság, az alperest – az Európai Parlamentet – kell a fellebbező részéről felmerült valamennyi költség viselésére kötelezni (a Törvényszék eljárási szabályzatának 133. cikke és 134. cikkének (1) bekezdése).

2016. június 15-én benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Lengyel Köztársaság

(C-336/16. sz. ügy)

(2016/C 343/39)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: K. Hermann és E. Manhaeve, meghatalmazottak)

Alperes: Lengyel Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Lengyel Köztársaság, mivel:

— 2007-től legalább 2013-ig a PM₁₀ szálló porra vonatkozó napi határértéket 35 levegőminőségi zónában, a PM₁₀ szálló porra vonatkozó éves határértéket pedig 9 levegőminőségi zónában túllépte, és nem szolgáltatott arra vonatkozó információt, hogy e helyzet javult volna;

— nem foglalt semmilyen megfelelő intézkedést a levegőminőségi tervekbe annak érdekében, hogy a PM₁₀ levegőben szálló porra vonatkozó határérték túllépésének időtartama a lehető legrövidebb ideig tartson;

— túllépte a tűréshatárral emelt napi határértéket 2010. január 1-jétől 2011. június 10-ig a 14.17 zónában (Radom városa), a 14.18 zónában (Pruszków-Żyrardów) és a 16.15 zónában (Kędzierzyn-Koźle), valamint 2011. január 1-jétől 2011. június 10-ig a 30.3 zónában (Ostrów-Kęпно); és

— nem megfelelően ültette át a környezeti levegő minőségéről és a Tisztább levegőt Európának elnevezésű programról szóló, 2008. május 21-i 2008/50/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 23. cikke (1) bekezdésének második albekezdését, ⁽¹⁾ HL 2008. L 152., 1. o.; helyesbítés: HL 2014. L 346., 62. o.

XI. melléklete összefüggésében értelmezett 13. cikkének (1) bekezdéséből, 23. cikke (1) bekezdésének második albekezdéséből, valamint XI. melléklete összefüggésében értelmezett 22. cikkének (3) bekezdéséből eredő kötelezettségeinek;

— a Lengyel Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.